

DOM

1997-11-20

Meddelad i
Stockholm

Sid. 1 (4)

Avdelning 7
Mål nr 813-1996
814-1996

KLAGANDE

[Redacted name]

MOTPART

Skattemyndigheten i Stockholms län

ÖVERKLAGAT
AVGÖRANDELänsrättens i Stockholms län dom den 30 november 1995 i
mål nr S 4685-94 och S 4686-94 (se bilaga)

SAKEN

Mervärdesskatt för redovisningsperioderna november/december
1991 och november/december 1992; ersättning till entreprenör som
driver personalrestaurang
Skattetillägg

Hos kammarrätten fullföljer [Redacted] (bolaget) sin talan och anför i
huvudsak följande.

Prövningen måste i första hand ske med utgångspunkt i lagtext och för-
arbeten. Länsrätten synes i stället uteslutande stödja sig på vad Riksskat-
teverket uttalat i *RSV Im 1981:2*. Vad som sägs där är inte förenligt med
den konkurrensneutralitet som skall pägla mervärdesbeskattningen. Inte
heller har länsrätten beaktat det faktum att de anställda inte har erhållit
något ekonomiskt eller annat värde som en följd av de lämnade ersätt-
ningarna till [Redacted]. Dessa kan inte anses ha utgått för de anställdas räk-
ning. I stället har ersättningen betalats för att [Redacted] skall ha ekonomiska
möjligheter att bedriva restaurangverksamhet i de aktuella lokalerna,
vilket bolaget har intresse av. Det är således inte fråga om ett rent bidrag
utan ersättningen har utgått för att tillgodose bolagets egenintresse, dvs.
för dess mervärdesskattepliktiga verksamhet. Skattemyndigheten har
misstolkat Riksskatteverkets nyss nämnda anvisningar; vad dessa i själva

Postadress
Box 2302
103 17 STOCKHOLM

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-700 38 00

Telefax
08-14 98 89

verket innebär är att en arbetsgivare inte behöver redovisa någon utgående skatt avseende en förmån som tillfaller en anställd eftersom förmånen i stället skall beaktas vid den anställdes inkomsttaxering. Skattemyndighetens inställning innebär att det faktum att ifrågavarande förvärv skett för verksamheten, dvs. i egenintresse, saknar betydelse. Lagtexten talar om "förvärv för verksamheten" och annan specialreglering saknas.

Skattemyndigheten bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande.

De utbetalda beloppen skall ses som en subvention av [redacted] serveringsverksamhet i bolagets lokaler. En sådan subvention som inte avser bolagets verksamhet (byggnadsverksamhet) påverkar inte dess eventuella skattskyldighet till mervärdesskatt, oavsett att bolaget gjort ifrågavarande utbetalningar i eget intresse.

DOMSKÄL

Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt

Enligt 17 § lagen (1968:430) om mervärdesskatt (ML) får, med begränsningar som inte är aktuella här, skattskyldig vid redovisning av skatt göra avdrag för ingående skatt som hänför sig till förvärv eller import för verksamhet som föranleder skattskyldighet.

Frågan i målet är om vad som utgivits till entreprenören [redacted] har avsett den av bolaget bedrivna verksamhet som föranleder skattskyldighet till mervärdesskatt.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Bolaget bedriver byggnadsrörelse. Kostnader som avser serveringsverksamhet ingår inte häri. Vål kan hävdas att ersättning som ger förutsätt-

ningar för tillhandahållande av kost åt bolagets anställda utgör personalvård och att de ifrågasatta betalningarna i nu berört hänseende därför skulle anses innefattas i bolagets verksamhet. I allt väsentligt rör det sig dock om ersättning som syftar till att tillgodose de anställdas privatkonsumtion.

Oavsett hur utgivna belopp beaktas vid bolagets inkomsttaxering kan de således inte anses hänförliga till bolagets till mervärdesskatt skattepliktiga verksamhet. Bolaget har därför inte rätt att minska den utgående mervärdesskatten med beloppen i fråga.

Utöver det nu sagda kan tilläggas att ersättning som ges till en entreprenör på så allmänna grunder att den inte kan anses utgöra vederlag för tillhandahållande av en skattepliktig vara eller tjänst, inte heller kan anses ingå i den mervärdesskattepliktiga omsättningen hos mottagaren (jfr kammarrättens dom den 29 februari 1996 i mål nr 10875--79-1994). Detta medför, med beaktande av den starka reciprocitet som präglar mervärdesbeskattningen, att utbetalaren i ett sådant fall inte har rätt att tillgodoföra sig avdrag för ingående mervärdesskatt på grundval av vad som utgivits.

Det vill synas som om ifrågavarande ersättning haft en sådan generell karaktär som nyss sagts. Även från denna utgångspunkt får därför beslutet att vägra bolaget avdrag för ingående mervärdesskatt belöpande på utbetalda belopp anses vara befogat.

Kammarrätten finner alltså i denna del inte skäl att ändra det slut vartill länsrätten kommit.

Skattetillägg

Förutsättningar för påförande av skattetillägg har förelegat.

Enligt 64 f § ML får särskild avgift helt efterges, om felaktigheten eller underlåtenheten kan antas ha sådant samband med den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller därmed jämförligt förhållande att den kan anses ursäktlig. Detsamma gäller om felaktigheten eller underlåtenheten framstår som ursäktlig med hänsyn till den oriktiga uppgiftens beskaffenhet eller annan särskild omständighet eller om det framstår som uppenbart oskäligt att ta ut den särskilda avgiften. Skattetillägg får helt efterges även i det fall då det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Vad som förekommit utgör inte skäl för eftergift.

Inte heller i denna del finns således anledning att ändra det slut länsrätts dom innehåller.

DOMSLUT

Kammarrätten avslår överklagandet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR (formulär 1A) se bilaga.

lagman

kammarrättsråd

tf. assessor
referent